

आच्छादयन् दिशः सर्वाः सूर्यस्येवाश्रयो यथा । वाणभूते ततस्तस्मिन् सञ्चने च नभस्तले ।
 यमयोर्दृष्टे रूपं कालान्तकयमोपमं । पराक्रमन्तु तं दृष्ट्वा तव सूनेर्भहारथाः ।
 मृत्योरुपान्तिकं प्राप्तौ माद्रीपुत्रौ स मेनिरे । ततः सेनापतीराजन् पाण्डवस्य महारथः ।
 पार्षतः प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः । माद्रीपुत्रौ ततः शूरौ व्यतिक्रम्य महारथौ ।
 धृष्टद्युम्नस्तव सुतं वारयामास सायकैः । तमविध्यदमेयात्मा तव पुत्रो ह्यमर्षणः ।
 पाञ्चाल्यं पञ्चविंशत्या प्रहस्य पुरुषर्षभः । ततः पुनरमेयात्मा तव पुत्रो ह्यमर्षणः ।
 विद्धा ननाद पाञ्चाल्यं षष्ठा पञ्चभिरेव च । तथाऽस्य सशरं चापं हस्तावापञ्च मारिव ।
 क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन राजा चिच्छेद संयुगे । तदपास्य धनुश्छिन्नं पाञ्चाल्यः शत्रुकर्षणः ।
 अन्यदादत्त वेगेन धनुर्भारसहं नवं । प्रज्वलन्निव वेगेन संरम्भाद्रुधिरैरणः ।
 अशोभत महेष्वासे धृष्टद्युम्नः कृतव्रणः । स पञ्चदश नाराचान् श्वसतः पन्नगानिव ।
 जिघांसुर्भरतश्रेष्ठं धृष्टद्युम्नो व्यपासजत् । ते वर्म हेमविक्रान्तं भित्त्वा राज्ञः शिलाशिताः ।
 विविशुर्वसुधां वेगात् कङ्कवर्हिणवाससः । सोऽतिविद्धो महाराज पुत्रस्तेऽतिविराजत ।
 वसन्तकाले सुमहान् प्रफुल्ल इव किंशुकः । सञ्चिन्नवर्मा नाराचप्रहारैर्जर्जरीकृतः ।
 धृष्टद्युम्नस्य भस्मेन कुट्टश्चिच्छेद कर्म्मकं । अथैनं किन्नधन्वानं त्वरमाणा महोपतिः ।
 सायकैर्दशभीराजन् भुवोर्मध्ये समर्पयत् । तस्य तेऽशोभयन् वक्त्रं कर्म्मरपरिमार्जिताः ।
 प्रफुल्लपङ्कजं यद्वज्रमरा मधुलिप्सवः । तदपास्य धनुश्छिन्नं धृष्टद्युम्नो महामनाः ।
 अन्यदादत्त वेगेन धनुर्भस्मांश्च षोडश । ततो दुर्योधनस्याश्वान् हत्वा सूतञ्च पञ्चभिः ।
 धनुश्चिच्छेद भस्मेन जातरूपपरिष्कृतं । रथं सोपष्करं क्वचंशक्तिं खड्गं गदां ध्वजं ।
 भस्मैश्चिच्छेद दशभिः पुत्रस्य तव पार्षतः । तपनीयाङ्गदं चित्रं नागं मणिमयं शुभं ।
 ध्वजं कुरूपतेष्किन्नं ददृशुः सर्वपार्थिवाः । दुर्योधनन्तु विरथं किन्नवर्मायुधं रणे ।
 भ्रातरः पर्यरन्त सोदरा भरतर्षभ । तमारोप्य रथे राजन् दण्डधारो जनाधिपः ।
 अपाहरदसम्भ्रान्तो धृष्टद्युम्नस्य पश्यतः । कर्णस्तु सात्यकिं जित्वा राजगृद्धो महाबलः ।
 द्रोणहन्तारभुगेषु ससाराभिमुखो रणे । तं पृष्ठतोऽभ्ययान्तूर्णं शैनेयो वितुदञ्जरैः ।
 वारणं जघ्नेनापान्ते विषाणाभ्यामिव द्विपः । स भारत महानासीद्योधानां सुमहात्मना ।
 कर्णपार्षतयोर्मध्ये त्वदीयानां महारणः । न पाण्डवानां नास्माकं योधः कश्चित् पराङ्मुखः ।
 प्रत्यदृश्यत्ततः कर्णः पाञ्चालांस्त्वरितो ययौ । तस्मिन् क्षणे नरश्रेष्ठ गजवाजिजनलयः ।
 प्रादुरासीदुभयतो राजन्मध्यं गतेऽहनि । पाञ्चालास्तु महाराज त्वरिता विजिगोषवः ।
 ते सर्वेऽभ्यद्रवन् कर्णं पतत्रिण इव द्रुमं । तांस्तथाधिरथिः क्रुद्धो यतमानान्मनस्विनः ।
 विचिन्वन्निव वाणैधिः समासादयदयगान् । व्याघ्रकेतुं सुशर्माणं चित्रं चोयायुधं जयं ।
 शुक्लञ्च रोचमानञ्च सिंहसेनञ्च दुर्जयं । ते बीरा रथमार्गेण परिवव्रुर्नरोत्तमं ।

२०१०

२०१५

२०२०

२०२५

२०३०

२०३५